

perjantai 27. marraskuuta 2015

Islamilainen Valtio ei kukistu helposti, johon Barack Obama on syyllinen

Tässä amerikkalaisen konservatiivisen kansalaisvapauksien puolesta puhuvan poliittisen kommentaattorin, Ben Shapiro'n, mielipidekirjoitus [Breitbart -uutissivustolla](#) koskien ääri-islamilaisten ISIS-järjestön voittamattomuutta Lähi-idässä. Suomentamassani artikkelissa Shapiro pohtii Syyrian tilannetta tarkastelemalla alueella olevia eri toimijoita ja Amerikan osallisuutta nykyiseen ratkaisuun vailla olevaan sotkuun.

Ei, Islamilainen Valtio ei kukistu – ja vaikka kukistuisikin, me häviämme silti

No, the Islamic State Will Not Be Defeated — and if It Is, We Still Lose

by [BEN SHAPIRO](#) 24 Nov 2015

<http://www.breitbart.com/national-security/2015/11/24/no-islamic-state-will-not-defeated-still-lose/>

Barack Obama on nyt luonut ei-voitettavissa olevan sodan.

Vaikka kaikki vuoden 2016 presidentinvaalien ehdokkaat julistavat strategioitaan voitolle ISISiä vastaan, presidentti Obaman taustalla oleva johtaminen on nyt vienyt Lähi-idän ja Lännen yleiseen tappeluun, joka ei voi päättyä millään muulla tavalla kuin huonosti.

Paras tapa ymmärtää Syyrian tilannetta on tarkastella eri toimijoiden tilannetta ja motivaatiota. Kaikilla niillä on vaihtelevat agendat ja kaikilla niillä on suositellut lopputulemat. Harvat niistä ovat läheskään samalla sivulla. Ja Barack Obaman epäonnistuminen johtajuudessa tarkoittaa, että ei ole maailmanvaltaa, jonka ympärille keskittyä.

ISIS. ISIS on saavuttanut erityisen suurta voimakkuutta Barack Obaman tultua valtaan ja suorittaessaan Irakista vetäytymisen. Tällä hetkellä he valvovat Pohjois-Syyriaa, jolla on raja Turkin kanssa, samoin kuin suuria osia Pohjois-Irakista. Heidän tavoitteensa: lujittaa alueellista kuristusotetta, ja osoittaa heidän seuraajilleen, että juuri he, eivätkä mitkään kilpailevat ryhmät, kuten Al-Qaida, edustavat uutta islamilaista aaltoa. Heillä on vain vähän kiinnostusta kaataa Syyrian diktaattori Bashar Assad tällä hetkellä. He toimivat alueellisena vastapainona yhä vaikutusvaltaisimmille iranilaisille – ollen sellaisia johtuen presidentti Obaman isosta ydinsopimuksesta, yhtä hyvin kuin hänen täydellisestä vastuun luopumisesta Irakissa.

Iran. Iran haluaa maksimoida alueellisen valtansa. ISISin nousu on mahdollistanut sen naamioitua hyvántahtoiseksi voimaksi Irakissa ja Syyriassa, vaikka se tukee Assadin nykyään rutiininluonteista kemiallisten aseiden käyttöä vihollisiaan, kuten Vapaan Syyrian armeijan (FSA) jäänteitä, vastaan. Iran on jo laajentanut näköalojaan Irakin ja Syyrian ja Libanonin tuolle puolen; se haluaa nyt tehdä siirtoja tähän mennessä ei-ystävällisille alueille, kuten Afganistaniin. Heidän tavoitteensa on Syyriassa: pitää Bashar Assad vallassa. Heidän tavoitteensa Irakissa: työntää ISIS ulos kaikilta luonnonvaroiltaan rikkailta alueilta, mutta ei pyyhkäistä ISISiä pois, koska silloin päästäisiin eroon globaalista konnasta, jota vastaan he taistelevat.

Assad. ISISin kasvaminen on mahdollistanut Assadin näytellä vääryyden uhria. Samalla kun FSA voisi tarjota mahdollisen korvaajan hänelle, ISIS ei pysty uskottavasti tekemään sillä tavoin kansainvälisellä näyttämöllä. Assad tietää tämän, ja näin hänellä on vain vähän kiinnostusta poistaa heidät täysin. Hänen tärkein etunsa on edelleen tuhota jäljelläolevaa FSA'ta teeskennellessään samalla taistelevansa ISISiä vastaan.

Egypti/Saudi-Arabia/Jordania. Kuten huomaatte, ISISillä, Iranilla, ja Assadilla on kaikilla yksi yhteinen intressi: ISISin olemassaolon jatkaminen. Sama ei päde koskien Egyptiä, Saudi-Arabiaa, ja Jordaniaa, jotka kaikki pelkäävät radikaalien sunnalaisten terroristiryhmien nousua kotimaassaan. Ne ovat jumittuneet puun ja kuoren väliin, kuitenkin, koska tuhoamalla avoimesti ISISin alaviitti Assadin hyväksi, ne vahvistaisivat shiioja, heidän vihollisiaan. Egypti, Saudi-Arabia, ja Jordania liittyisivät kaikki ISISin vastaiseen liittoumaan samalla tavalla, kuten ne tekivät Saddam Husseinia vastaan vuonna 1991, mutta aivan kuten Jordanian kuningas Hussein vuonna 1991, ne eivät tee sitä, jos ei ole saatavilla mitään sunnalaista vaihtoehtoa. Tunisia, Saudi-Arabia, ja Jordania ovat ulkomaalaistaistelijoiden Top 3 lähde maata ISISille.

Turkki. Turkkilaisilla on useita tavoitteita: pysäyttää syyrialaisien exodus heidän rajojensa läpi, estää iranilaisten nousu, ja pysäyttää kurdien nousu. Mihinkään näistä tavoitteista ei sisälly ISISin tuhoaminen. Turkki on sunnalainen valtio; kuten on ISIS. ISIS tarjoaa alueellisen vastavoiman Irania vastaan, kunhan se pysyy elossa olevana. Turkki myöskin pitää kurdit miehitettyinä Pohjois-Irakissa, estäen minkä tahansa uhkan kurdien vahvistumisesta Irakin ja Turkin rajaympäristössä. He hyväksyvät Syyrian pakolaiset niin kauan kuin nuo kaksi muuta tavoitetta jäävät ensisijaisiksi – ja ne varmasti tekevätkin sen, jos he voivat lähettää mojovan osan noista pakolaisista Eurooppaan pois käsistään.

Venäjä. Venäjä haluaa lujittaa vaikutusvaltaansa Lähi-idässä. Se on tehnyt niin kosiskelemalla kaikkia pelaajia taistelemaan toisiaan vastaan. Venäjän osallisuus Lähi-idässä näyttää nyt hyvältä järjestelyltä kuten Amerikan samanlainen osallistuminen aikoinaan Iranin ja Irakin väliseen sotaan: ne pelaavat molemmin puolin. Venäjä on rakentamassa ydinreaktoreita Egyptissä, Jordaniassa, Turkissa ja Iranissa. He toimivat Bashar Assadin ilmavoimina sekä FSA'ta että ISISiä vastaan. Venäjän Vladimir Putin'illa ei ole ongelmia ISISin tuhoamisen suhteen niin kauan kuin tekemällä sitä saavuttaa toisen tavoitteensa: asettaa kaikki muut hänelle velkaa oleviksi. Hänellä on toissijainenkin tavoite johon hän ajatteli voivansa pyrkiä pääasiassa Itä-Euroopassa, ja yrittikin sitä Ukrainan suhteen: hän haluaa pilkkoa NATOn, jonka hän näkee oikeutetusti vastapainona hillitsemään Venäjän aggressiota. Kiitos vain tämänpäivän Turkin hyökkäykselle venäläistä rynnäkkökonetta vastaan, ja kiitos Lännen puuttumattomuuspolitiikalle konfliktin suhteen, Putin voisi teoreettisesti käyttää sotaansa ISISiä vastaan peitteenä pommittaakseen Turkin sotilaskohteita, haastaen Lännen ryhtymään osalliseksi häntä vastaan. Jos hän tekisi niin, hän asettaisi ennakkotapauksen, kun NATO ei olisikaan enää toimintakuntoinen. Kaksi lintua, yksi sota.

Israel. Israelin asema on sama kuin se on aina ollut: Israelia ympäröivät radikaalit islamilaiset viholliset joka puolella. Olipa vihollinen Iranin tukema Hizbollah tai sunnalaiset Hamas ja ISIS, Israel on kaikkien näiden ryhmien vihan keskipiste. Ironista kyllä, Iranin nousu on yhdistänyt Israelia naapureihinsa Jordaniassa, Egyptissä, ja Saudi-Arabiassa. Kaikki kolme näistä valtioista, kuitenkin, eivät voi seistä tukevasti ISISiä vastaan.

Se, mitä tämä kaikki tarkoittaa, on, että ainoa maa joka on kykenevä täyttämään tyhjiön olisi Yhdysvallat. Aivan kuten vuonna 1991, merkittävä sunnimahti on liikkeellä Amerikan etuja vastaan – mutta toisin kuin vuonna 1991, ei mitään elinkelpoista vaihtoehtoa ole olemassa sille, että jätetään nykyinen regiimi valtaan Irakin ja Syyrian alueella. Ja USA:n vaatimus maasotaa käyvien liittolaisten avusta on aivan liian epämääräinen. Keitä näiden liittolaisten pitäisi olla, miehittämään ISIS-vapaata ISISille nykyisin kuuluvaa maa-aluetta?

Kurdit eivät ole kiinnostuneita tunkeutumaan Syyriaan. Turkin joukkojen liikehdinnät ISIS-maalle edistäisivät Iranin interventiota. Iranin tunkeutuminen ISIS-maalle saisi aikaan korkeampia tukitasoja sunnien vastarinnalle. ISIS-maa ilman ISISiä on kuin Irak ilman Saddam Husseinia: ilman vakiinnuttavaa voimaa puhkeaa kaaos. Tästä kaaoksesta eniten organisoitunut voimatekijä ottaa haltuunsa vallan. Venäjä toivoo, että jos se tuhoaa ISISin, Assad yksinkertaisesti pysyy vallassa; se voi ollakin yksinkertaisin ratkaisu, vaikkakaan se ei takuulla tule lopettamaan sotaa maan sisällä. Ei ole olemassa hyviä vastauksia.

Barack Obaman vuosia kestänyt epäröinti on johtanut tähän tilanteeseen. Jos hän olisi antanut tukensa jollakin voimallisella tavalla yhdelle osapuolelle, ratkaisu olisi saattanut olla mahdollinen. Nyt, se ei ole.

Ben Shapiro is Senior Editor-At-Large of Breitbart News, Editor-in-Chief of DailyWire.com, and The New York Times bestselling author, most recently, of the book, [The People vs. Barack Obama: The Criminal Case Against The Obama Administration](#) (Threshold Editions, June 10, 2014). [Follow Ben Shapiro on Twitter @benshapiro.](#)

Lähetänyt Olli-R klo [17.07](#)